

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLEJE
 — (Naam, Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERENWAL
 (Stationsplein)
TONGEREN
 Postbusnummer N. 8455.
 Telefoon 12.
 Abonnementsprijs: fr. 15.00 per jaar.
 Vooraf betaald.
 30 centime het nummer.
 Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den Uitgever.

AANKONDIGINGEN.
 Prijs per regel fr. 1.00
 Inzenden vóór 11 UUR 's ocht.
 nieuws fr. 2.00
 Verhalen en doodberichten fr. 3.00
 Kleine Aankondigingen:
 Van 1 tot 4 regels fr. 3.50
 Elke regel meer fr. 0.75
 Voor meer dan één inlassing, prijs volgens afspraak.
 Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

Verloozen die arbeid weigeren.

De pers houdt zich sedert eenigen tijd bezig met een vraagstuk dat al vroeger de aandacht getrokken heeft en absoluut eens van vooraf dient opgelost te worden. Van verschillende kanten wordt er op gewezen dat werklozen den hun aangebooden arbeid weigeren, namelijk in het land- en bouwbedrijf. Het betreft hier geen bewegingen of looze geruchten, niet van hooren zeggen, dus, aangezien de christene syndicaten en de minister van arbeid zelf het bestaan van het feit hebben erkend. In de nijverheid is het feit ook voorgekomen en een nijveraar, die aan het plaatselijk Crisisfonds de lijst der werklozen roeg, vermits hij arbeidskrachten roodrig had, zag zich deze lijst weigeren. Het is dus noodig dat er maatregelen worden genomen opdat de toelagen zouden worden ontrokken aan alle werklozen die hun aangebooden arbeid zouden weigeren, wel verstaan zulke arbeid dien zij in staat zijn van te verrichten. Het zal in niemands brein opkomen te verlangen dat een werkloze letterzetter aan het leggen van kassien zou gezet worden, noch dat een werkloze kleermaker, die gewoon is een naald in de hand te houden, met een schup aan 't werk te zetten. Maar er zijn met duizenden werklozen die oogenoemd geen enkel reden hebben om niet hun aangebooden werk te weigeren. Natuurlijk is dat niet te bereiken door het zenden van een omzendbrief, die kan erdwalen, om niet te zeggen in de scheur- en scheurdeelen, zoals het gemakkelijk kan gebeuren. Wat er noodig is zijn afgeteelde maatregelen van controle en van bestuurlijke organisatie. Men zegt dat die gereed liggen, maar we vrezen dat hunne toepassing weer een heelen tijd zal vragen. Kan men nu langs een anderen kant onmiddellijke resultaten bereiken? Toch wel en dit op snelle wijze, namelijk loor het belang te verhoogen dat een werkloze hebben kan door het aanvaarden van arbeid. In theorie, redeneerde deze dagen de «Etoile» mag de «dop» niet de twee delen of de drie vierden overtreffen van het normaal loon » betaald aan de arbeiders van de beroepsorganisatie tot dewelke de werkloze behoort. Wat moet men nu door «normaal loon» verstaan? Feitelijk is daar nooit eene nauwkeurige bepaling van gegeven en de verschillende werklozenfondsen passen hieromtrent totaal uiteenlopende regelen toe. Het lijkt geen twijfel dat in verschillende sweten van het land de beperking van et doppelde staat op te hoog berekende loonen en dat deze manier van doen een dubbel gevolg na zich sleept: Ten eerste dat de werklozen eene te ooge vergoeding van werkloosheid «opstrijen, en, ten tweede, dat de werkgevers een werkkrachten vinden. Het problema moet bijgevolg eene algemeene oplossing vinden. Waarom, vraagt gezegd blad, doet de minister van arbeid en sociale voorzorg voor et «normale loon» niet wat hij gedaan eeft voor et «plafonds» van den staat an behoefte? Men zou dus veranderlijke «forfaits» jaken, voor zekere beroepsorganisaties en oor zekere categorieën van localiteiten. De regel zou eenvoudig zijn en gemakkelij om toe te passen; de regel zou overigens nog kunnen aangepast worden aan de «bommelingen» van de levensduurte in het zwet. Met den meesten aandacht van de aandacht van de regering aanbevolen, met ommand te benadeelen, maar om de kwestie en vooral te regelen in algemeenen n. De dop wordt eene kanker als hij moet jenen, niet om interessante slachtoffers te ergoeden, wat een sociale plicht is, maar is hij bijdraagt om de werklozen te doen enken dat het veel gemakkelijker is te open dan te werken. Overigens, gelijk het nu is kan het toch niet blijven duren, want de echte werklozen worden benadeeld door de exploiters an den dop. Aan alle donker tafereel is er eene lichtjide en het zou niet passend zijn et geen lediging van te maken, zoals overigens het uulletin d'Information et de documentation gegeven door de Nationale Bank ook doet. De werkloosheid had sedert verscheidene maanden toenomen en dia leestand as meer dan ooit een voortwerp van beorgheid voor de regering, die werkgevers de aan hunne toekomst denkende werkemeren. Evenwel, onder den invloed van seizoenctoren, is er ontlangs eene welgekome verberijgen gekomen, die het aantal van bezigid beroofde loontrekkenden met 10 t.h. eeft vermindert. Men zou bijna kunnen zeggen dat het agpunt der loonen, zoo belangrijk in geone tijden, thans op het tweede plan is

Tegen een vernieuwing van 1914

Dat de toestanden in Europa op dit oogenblik wat troebel zijn, hooven wij niet eens te betoogen. Dikwijls rijzen nieuwe politieke en diplomatische ontwikkelingen op in talrijke hoeken en overal heerscht eene geest van onveiligheid. Het is zeker: boven al die verwickelingen staat Engeland met een kalm gemoed en zulks is wellicht voldoende om elk nieuw gewapend conflict te doen wijken. Wat er ook van zij schijnt Engeland niet geneigd om de wederwaardigheden van 1914 te zien hernieuwen en de reoering van Londen heeft klaar en duidelijk genoeg laten kennen in de laatste tijden dat zij de neutraliteit van België en de onschendbaarheid van ons grondgebied desnoeds met hare legemacht zal verdedigen. Engeland wensch niet een vernieuwing van 1914 te moeten beteven, en daarom houdt dit land eraan, dat België niet meer tot slagveld der Europeesche legers zou gekozen worden. In dien zin had de chef van den Franschen staf, general Weygand, een onderhoud met de Engelse politieke en militaire overheren, en de gesprekken hepen natuurlijk over de positie van België in geval van internationaal conflict. De stelling van Engeland blijft overigens, wat zij steeds geweest is, België moet aanzien als een neutraal land en mag dus niet betreden worden door vreemde legers. Indien er landen zijn, die om oorlog te voeren hier of daar, over het Belgische grondgebied treden en de Belgische soevereiniteit schenden, moeten ze aanzien worden, als hebbende een dood gesteld, die door Engeland aanzien wordt als «casus belli». In dit geval is het klaar, dat België ook een afzijdige houding moet aannemen, en zijne legers slechts mag gebruiken om de grenzen te verdedigen, indien ons grondgebied wordt aangevallen. Zoodoende moet België geene militaire akkoorden afsluiten met andere landen; wij moeten rekenen op de vertragsluitende partijen van Locarno verdrag en onder meer op onze oude bondgenooten: Engeland, Frankrijk en Italië. Wij meenen dat er op dit gebied geen verschil van opvatting meer bestaat, noch in België, nog in den vreemde. Duitschland zal tevens wel begrepen hebben, dat niemand lust heeft om andermaal de felten te beloven, dat wij in 1914 gekend hebben. In dien zin is de samenkomst van Londen voor ons land een bijzondere betekenis geweest.

De geldverbrassingen van sommige gemeenten

Een gemeentesecretaris eener voorstad heeft 75.000 fr. pensioen. De gemeente heeft gemiddeld bij die 75.000 fr. een bijkomend pensioen van 25.000 frank te moeten toevoegen! Dat brengt ons tot 100.000 frank, wat ontoereikend wordt geacht ter beoloning van dezen gewonen ambtenaar! Daarom heeft het bestuur hem benoemd tot technische raadgever met een wedde van 20.000 frank, wat aan dezen gepensioneerde, een inkomen van 120.000 frank verzeekt!! Op hetzelfde oogenblik krijgt een provincieovernemer, na een schitterende rechtelijke en bestuurlijke loopbaan van ongeveer een halve eeuw, zijn maximum pensioen: zij 60.000 fr. dus de helft van wat een gewezen gemeentesecretaris van 'n voorstad jaarlijks opstrijkt. De vergelijking van cijfers als deze kwetst de openbare meening, vooral op het oogenblik dat onze eerste zorg moet gaan naar het verzekeren van steeds meer verdeelende rechtvaardigheid in de Staatsdienst. Een ander voorbeeld, uit een Brusselsche voorstad: daar is men op de lumineuze gedachte gekomen pensioenen te betalen aan de weduwen van gemeenteraadsleden en van gewezen gemeenteraadsleden. Een dezer laatste is gedurende 4 jaar raadslid geweest. Hij trekt 1500 fr. pensioen. Zijn zoon was schepene, hij is nog raadslid; een andere zoon is beenhouwer; eene dochter is dactylo in de gemeente met 28.000 fr. wedde; dezee man is onderwijzer. De pensioenwet voor de arme, oude liden, schaft het pensioen af, indien de kinderen bemiddeld genoeg zijn om hunne ouders te helpen. In de gemeente geeft men maar op! Eene weduwe van een gewezen raadshier trekt 2400 fr. Zij woont bij haan zoon, die onder-bureelhoofd is in de gemeente met 40.180 frank wedde! Een andere weduwe trekt 4.800 fr. en daarbij 8.000 fr. van den Openbaren Onderstand! Nog een andere weduwe trekt 3 duizend frank; hare dochter is onderwijzeres met 88.180 fr. wedde. Die weduwe heeft daarbij nog een pensioen van 3.917 fr. als ge-

wezen werknouwer der gemeente. En al die schandige verbrassingen hebben maar immer vrijen loop! Een mensch met gezond verstand, moet, willev of niet, voor zulken toestand het hoofd verliezen!

Tijdens de groote hitte

ER MOETEN VOORZORGEN GENOMEN.
 In ons land zijn we nooit zeker van het klimaat. Heden grijpen we naar frak en mantel, morgen is het zeer warm en drukkend. Den eenen dag zitten de muschsen op de boomen te rillen van kou, daags daarna zitten ze op dezelfde boomen te stoven. Hier komt een hittegolf gewondlijk onverwacht en hij kan er dan geweldig op losbranden. Dan lezen we in de gazetten van slachtoffers van de hitte, van opdragen, zonnesteeken, enz. zonder nog een woord te zeggen over degenen, die onpasselijk worden door de warmte maar die er geen praaf van maakten. Een geneesheer schrijft dat, vooral in het begin van de hitte, deze naodeligst werkt, omdat de menschen er dan nog niet aan gewoon zijn. Vele menschen gaan daarbij uit van de verkeerde opvatting of ze tijdens de warme dagen, niets hooven te veranderen aan hunne manier van leven en in hunne voedings. Gedurende de warme dagen moeten wij ons veel lichter kleden. Vooral de kindertje zweeten gemakkelijker. Het is slechter te zweeten onder te veel, dan even een weinig koude te gevoelen onder te weinig. Er moet echter voor gezorgd worden dat het zweet niet al te spoedig opdroge door het innogende heen. Daarom is niet nog best een fijn en zeer dun onderlijfs voor onze kindertje te maken. Niets behoort beter voor de plotselinge afkoeling dan een wollen kleedingstuk, hoe dun het ook weze. De voeding zal tijdens de warme dagen, ook merklijke verandering moeten ondergaan. Het voedsel moet lichter wezen en beter verteerbaar. Vleesch en meelgerechten zullen slechts in kleine hoeveelheden genomen worden. Groenten, vruchten zullen echter in veel grootere hoeveelheden worden gebruikt. De huisvrouw moet vooral groote zorg aan de eetwaren besteden. Tijdens de heete dagen bedrft het eten gemakkelijker, vooral bij hen, die geen kalder hebben. De allergruote reinheid zal moeten in acht genomen en de vliegen moeten geweerd worden. Vliegen immers zijn zaaiers van mikroben en ziekten. De eetwaren moeten steeds goedikt staan en het is nog oet te bewaren in een kastje van insectenwerend metalen weafsel, zoo mogelijk in den kelder. Tijdens de heete dagen is men geneigd meer te drinken. Lauwe drank is niet smakelij en lecht den dorst niet. Men zal best doen, zeer warm of zeer frisch te drinken, maar opgepast voor den kouden drank als men bezweet is. Sommige menschen kunnen gedurende de hitte maar niet genoeg drinken. Het is verkeerdt zoo alle neiging tot drinken te willen involgen, wat het spreekwoord is waar: «hoe meer men drinkt, hoe meer men drinken wil». Te veel drinken vermeerst de maag, het hart en de nieren. Het is ook slecht voor de nieren in 't geheel niet te drinken, omdat men bang is veel te zweeten. Kinderen en ouderlingen moeten vermijden, te veel blootgesteld te wezen aan de zool vanal wanneer de warmte broerlijg is. Wie dan niet noodzakelijk weg moet, houde zich best in eene koude kamer of in de schaduw.

De Opera der Armen

«O schoone aanvaard mijn liefde, mijn smachtende liefde.» Zoo klinkt het refrain van het sentimenteel lied dat een groepje straatzangers onder mijn venster nu reeds een half uur volhoudt, begeleid door het tokkelen der mandoline, het melancholisch klagen der Hawaiiaansche gitaar en het schreien eener viool. «Vertrap mijn smachtende liefde niet, o lieve...» Eenvoudig is het rythme, eenvoudig ook de zang. En de menschen luisteren naar het klagedied van den straatzanger... de man die vreugde rond hem zaait langs de straten, opera der armen. Eens z'n liedje uitgeschreid biedt hij aan zijn publiek een groot blad bedrukt papier te koop aan. «Een frank voor 12 liedjes, Dames en Heeren in het Vlaamsch en in het Fransch. Alsbiedt...» En de man verkoopt zijn liedjes aan het volk dat blijft staan om ze ter plaatse aan te leeren. Morgen zal het liedje in hun hoofd huppelen. Het zal zingen in het gebaar van de dactylo, de modista, de fabriekster... De taxivoerder zal het nuriën tijdens z'n «course» en in schalch zal het zich nestelen tusschen de ootplingen van de vendette uit het modemagazijn. Groot is de tooverkracht van het lied... dat in het moontvoere werk wat vreugde

brengt. Maar ook arme... Waarom moeten die liedjes, die ons wat blijheid kunnen schenken, steeds ploedieren in het lage van den mensch, waarom uitbazunen de schunnige passie zinnelijke en vertrapte liefde? Waarom verklanken die liedjes niet de schoone simpele liefde, de hardheid onzer taak, de schoonheid, het droeve en de vreugde van ons arbeidersleven? Waarom brengen ze ons niet iets verheven, iets schoon, iets edel, iets dat ons hart doet bonzen om het gevoel van betersmensch-worlen? Waarom? Omdat, beste vrienden, omdat we ook daarin worden uitgebuit. Ook onze kleinste spanningen wil men uitbuiten, ook onze kleinste vreugde moet geld, immer geld opbrengen. De groote Parijsche uitgevers brengen ons hun moersheid op bedrukt papier! Twaalf liedjes voor 1 frank! Twaalf drabbe liedjes voor ons... wij die na onzen arbeid, de donkere vullen muren der fabrieken, snakken naar iets zuiver, iets rein, iets kristal helder. We leven onder een onteerende regime, verpestend, en angstet door een kwijnende ziekte. Het wachtwoord luidt: Handen uit de mouwen opdat we weldra een dag kennen waarop de machtige arbeidersstand sterk zal staan; een dag waarop de arbeider den uitbuiters, ook van zijn kleinste vermaak, zal beschamen; een bezegenden dag waarop de ontkuiserde arbeider zal mogen zeggen: «Ja, wij willen uw liedjes, maar ze dat dan echt en eerbaar wezen...»

BUITENLAND

RUSLAND.
 Eigenaardig natuurverschijnsel. — Uit Moscow komt het bericht toe over een zonderling natuurverschijnsel, dat daar is opgemerkt geworden. Het gebeurde tijdens een hevig onweider dat te Martinsk, in den omtrek van Leningrad woedde en tijdens hetwelk men plots op een hoogte van zoovast acht meter in een hoel, tusschen 2 vallas in, een elektrische verschijning zag, best te vergelijken op een schitterenden bol. De bol moet een doorsnede gehad hebben van ontrnt een kwart meter: et enkele oogenblikken, nadat men den electrischen bal had opgemerkt ontplafte deze met een schrikkelijke geweld. Tot het minste ruitje der beide vallas werd vernield en in gruzelingen geslagen. — Rood militarisme. — Het communistische Rusland is het meest militaristische land van Europa. Volgens berichten uit Moskou moeten de bataljons van vrouwelijke soldaten thans officieel erkend worden als onderdeel van het roode leger en zal een hoegepalaast vrouwelijk officier worden toegevoegd aan den generelen staf. De vrouwelijke soldaten in de sovjetunie hadden tot dusver, ofschoon haar wel geleerd was een geweer te hantoeeren, tot taak om den militairen hulp te verleenen. Thans is besloten, speciale compagnieën van vrouwen te vormen voor de bediening van machiegeveeren en reeds worden de vrouwelijke soldaten in het gebruik van dit wapen geoefend. Ook is efen afzonderlijke militaire academie geopend waar vrouwen tot officier worden opgeleid en tijdens een onlangs te Charabrowsk gehouden parade verschenen de vrouwelijke bataljons met stalen helmen. 't Is maar alleen buiten Rusland dat er geen leger mag bestaan en dat de communisten handlangers vinden om dienstweigering als opperste deugd te verkondigen. — De militaire inrichting der sovjet. — De Russische vlieger Kravets, vandeeluchtige, na sedert 1928 in het rood leger te hebben geendi, heeft te Berlijn een voordracht gegeven over de militaire inrichting der sovjet. De burgers zijn de militaire ongenegen omdat dezon bevoordeeld worden. Het rood leger telt officieel 52.000 man; werkelij is het meer dan 1 miljoen man sterk. Men dient twee jaar bij het voetvolk, de ruitierij en het geschut; drie jaar bij de technische wapens en vier jaar in de vloot. Het actief leger is goed, maar de reserven zijn slecht. De soldaten dienen gewoonlijk zeer ver van het verblijf hunner familie en deze kant hun eigenlijk adres niet. De brieven dragen den naam van den soldaat en een ordernummer. De officiers worden dikwijls verplaatst, opdat zij op hun troepen geen al te sterken persoonlijken invloed zouden kunnen uitoefenen. De soldaten komen zoo weinig mogelijk in aanraking met de burgerlijke bevolking. Dit geldt vooral in Ukraine. De leergangen in de officierscholen duren drie jaar; de benoemingen gaan snel. De officiers ontvangen een politieke en economische opleiding. Zij moeten op de hoogte zijn van de wetgeving, de nijverheidslandbouwkwesties, enz. Van tijd tot tijd heeft een «politotier» plaats. Ieder officier trekt lot voor het behandelen van een kwestie in conferencie. Zij die best spreken, krijgen een premie. Het uniform is gestadig meer vorzorgd. Alzoo moeten de vliegers nu een hooge witte col dragen. Vroeger mochten de soldaten de officiers beïnvibbelen. Nu is zulks verboden omdat de lucht er onder leed, maar

de soldaten mogen voorstellen doen. Er wordt heel weinig verlof gegeven, om de voeling tusschen de soldaten en de burgerlijke bevolking te vermijden. **VEREENIGDE-STATEN.**
 Algemene werkstaking. — Ten gevolge van een geschil tusschen de werkgevers en de 32.000 arbeiders dokwerkers en emionneurs van San Francisco en de naburige steden, is er eene werkstaking uitgebroken, waardoor meer dan 110.000 personen werkloos vallen. Deze staking wordt uitgelokt door de marxisten (hoofdzakelijk kommunisten), die volgens hun beruchte theorieën van broederschap en menschaardig bestaan, zoo maar een bevolking van meer dan één miljoen zielen zonder toevoer van levensmiddelen zetten. Men weet dat de stad langs drie zijden door de zee omgeven is en verder afgelegen ligt. De hotels hebben hun klanten verwittigd dat zij niet langer meer voor maaltijden kunnen zorgen. De nationale wacht bewaakt de kaaien, maar langs het gedoekte te landen hebben er geweldaldalen plaats. De beweging breidt zich uit. — De algemeene staking dreigt zich uit den kant van de kust van den Stillen Ocean uit te breiden. Los Angeles, de enige haven van Californie, is herhaaldelijk het toneel van ernstige voorvallen. Te Minneapolis, hebben de bestuurders van vrachtauto's het werk opnieuw neergegeleid. Veertig duizend arbeiders hebben te New-York besloten over enige dagen te staken. Het geschil met de dokwerkers van de Mexikaansche Golf duurt voort. Tijdens roletjes worden drie arbeiders gedood. Te San Antonio is een nieuwe staking uitgebroken. Ook te Baltimore dreigen de autobustandere met staking; te Danville en Denton-Hagbour, legden honderden arbeiders het werk neder. Vijftien honderd werkstakers hebben de kruidenhandels geplundert. De rijkswacht werd versterkt met 4.000 manschappen. De geweldaldalen nemen toe in de omgeving van Eastbay. Talrijke vrachtwagens met levensmiddelen werden gekanteld of in ravijnen geworpen. Te Oakland werden kreosootbommen geworpen in winkels en private woningen. De rijkswacht, toegerust met tanks, machiegeveeren en kleine kanonnen trekt zich samen in de wijk van de militaire gebouwen met een schrikkelijke geweld. Ten 1.500 manschappen vertrokken uit St-Louis naar Ohio, waar het 180e infanterieregiment en een afdeling van het 14e de dertig regiment met samenge paken werden. Te St-Antoine, in Texas, ripen 8000 plantagewerkliden de staking uit. Te Kohler, in Wisconsin, legden 1900 arbeiders van een fabriek van hygienische toestellen den arbeid neer. Te Birmingham, in Alabama, hebben 22.000 arbeiders uit de textielnijverheid besloten het werk neer te leggen met ingang van Woensdag. De stakingleiders voorspellen, dat de beweging door zal dringen in 38 staten. De bevolking grijpt zelf in. — Talrijke vrijwilligers hebben zich aangeboden om de openbare diensten te verzekeren. Eigenaars van autos hebben zich ter beschikking van de politie gesteld. Vrouwen en leden van eertijds welstellende families werden door de politie geveigeld, daar de bijzondere veiligheidsdienst te San Francisco reeds 500 personen onvat. Vooral zij, die op de hoogte zijn van leger- of politiedienst hebben de voorkeur. Zij worden onmiddellijk met revolvers en matrikken gewapend en op patroonje gezonden. Behalve het plunderen van een paar kruidenriederijen en de ongeveldheden van de eerste 36 uren, heeft de staking een merkwaaardig kalm verloop gehad. Slechts 12 aanhoudingen werden verricht an vier personen zijn gekwetst. De omvang van de staking. — De omvang van de nijverheidsstaking is als volgt vastgesteld: San Francisco omstreken 100.000 arbeiders; te Hunstville (Alabama) in de textielnijverheid 22.000 stakers; te San Antonio (Texas) in de plantages 8.000 stakers; te Dayville (Connecticut) kabonijnverheid 500 stakers; te Danbury (Connecticut) 7.000 hoedenmakers in staking; te Minneapolis (Minnesota) 7.000 vrachtdrjders; te Kohler (Wisconsin) 1.000 stakers in de sanitaire nijverheid.

BUREEL EN REDACTIE:

DRUKKERIJ COLLEJE
 — (Naam, Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERENWAL
 (Stationsplein)
TONGEREN
 Postbusnummer N. 8455.
 Telefoon 12.
 Abonnementsprijs: fr. 15.00 per jaar.
 Vooraf betaald.
 30 centime het nummer.
 Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den Uitgever.

VEREENIGDE-STATEN.
 Ook Victor Hugo heeft van deze legende geweten, toen hij in zijn roman «Notre Dame de Paris», de omstandigen, die de Cathedral binnendrongen, direct naar den geheimzinnigen schat lieten zoeken. De professoren die met het onderzoek belast zijn en met touwen, ladders en stellingen reeds een begin met hun werk gemaakt hebben, zullen allereerst nauwkeurige opmetingen verrichten om het raadselachtig punt, waarop blijkbaar de blikken van alle figuren op het betreffende gedeelte van het dak gericht zijn, te ontdekken. — Vreuelijk ongeluk op een schietveld. — Een afdeling dragonders hield te Maison Lafitte schietoefeningen. Een aantal manschappen was met rust. Een van hen, vond in een hoek van het schietveld een vergeten niet ontplote granaat. Hij beging de onvoorzichtigheid het gevaarlijke springtuig te behandelen, te midden van zijn makkers. Op zeker oogenblik liet de soldaat de granaat vallen, waarbij deze ontplote: Een twintigtal soldaten werden ernstig getroffen door de granaatscherven. Vier werden op slag gedood. Een andere soldaat overleed tijdens zijn overbrenging naar het hospitaal. Van de gewonden verkeerden er twaalf in een zeer ernstigen toestand. — Maarschalk Petain, minister van oorlog, vergezeld van general Weygand en general Vretiat, bevehelber van het militair district van Paris, is naar Maison-Laffitte vertrokken, teneinde zelf een onderzoek in te stellen.

ENGELAND.
 De onschendbaarheid van België. — ENGELAND WAAKT. — Een Londensche blad beweert dat er niet genoeg aandacht geschonken werd aan een deel der rede van sir John Simon, minister van buitenlandse zaken van Engeland, nepens de onschendbaarheid van het Belgisch grondgebied. In 1914 schonden de Duitschers den waorburg van België onzijdigheid en betrokken alzoo Engeland in den oorlog. Volgens sir John Simon is België's onschendbaarheid heden voor Engeland van nog veel meer belang dan zij was voor den oorlog. Ea hetgeen de Engelse minister van buitenlandse zaken gezegd heeft nopens België, is toepasselijk op zijn naburen: Holland en Frankrijk. Indien de Duitse leiders zich wijs willen toonen, zullen ze de woorden van sir John Simon doen volgen van een officiele verklaring, welke niet alleen voldoende zal geven aan België maar aan gansche Europa. Het Londensche blad doet voorts opmerken, in verband met de voorgenomen intrede van Rusland in den Volkenbond en in een politiek stelsel het Westen onvatend, dat men het Reich gevaarlijk wordt voor Rusland, zulks juist zou kunnen zijn op het oogenblik van een Chineesch-Russisch geschil. Dit zou een verwickeling zijn voor de bondgenooten van Rusland. Zal Duitschland het Oostelijk vergelijk aannemen? Denkelij wel. Het Reich zoekt te herbewapenen om door anderen niet behandeld te worden, zoals het België heeft behandeld. Frankrijk zal waarschijnlijk de wapeningskwestie niet regelen voor het Oostelijk vergelijk onderteekend en van kracht geworden is. Frankrijk toont Europa den weg en kijwt zich van een hooge taak met een breeden geest, welke bewondering afwinkt. — Het geheim der vrouwenlijken te Brighton. — De zaak van het «Mysterie van Brighton», waarover sedert negenogeen maanden geheel Engeland spreekt, zou op het punt zijn een sensationele wending aan te nemen. Men herinnert zich dat den 17 Juni in de statie te Brighton een reizak ontdekt werd, inhoudende de romp eener vrouw en dat de beenen van het slachtoffer in een Londensche statie teruggevonden werden. Volgens verschillende dagbladen heeft de politie te Brighton een anderen reizak ontdekt inhoudende het hoofd en de armen van deze vrouw. De «Daily Mail» schrijft zelfs dat deze tweede reizak benevens deze overblijfselen het vijf bevatte van een andere vrouw, die met hamerslagen vermoord werd. In Scotland Yard bevestigt men de echtheid van deze berichten niet, maar men verklaart officieel dat een belangrijke ontdekking in zake het drama van Brighton in deze laatste stad gedaan werd.

Men meldt uit Londen aan de «Paris-Midi»:
 Het lijk, in een derden reizak te Brighton ontdekt, is niet verminkt en is dit van een jonge danseres, die sedert twee maanden verdwenen was, de genaamde Violet Kay, met haar waren naam Violet Saunders. De moordenaar van deze jonge vrouw is gekend. Het is een Italiaansch koffiehuisebediende, gekend onder den naam van Toni Mancini, die sedert Zondag uit Brighton verdwenen is. Het was te gevolge van de bijna bekende nederlag van Scotland Yard dat de talrijke te Brighton vreemde detectives heb gedacht opgevat hadden dat het beste middel om het mysterie van de instakken geel